

holdet er det, at de næsten aldrig opnaa at faa dem betalte. En Udskillelse af dette Forhold har hidtil ikke kunnet finde Sted. Det er det, jeg vil bede Ministeren rette sin Opmærksomhed paa, at dette Forhold i hvert Fald kunde blive ordnet saaledes, at ikke Gaardejerne, Afgiftsyderne, skulle betale en Afgift, der i Virkeligheden hviler paa andres Areal.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Ja, jeg skal gerne tage denne Henstilling fra det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) til Følge og se at faa en rimeligere Ordning af dette Forhold. Jeg skal i øvrigt sige, at jeg tror, det vil være rigtigt i det Udvalg, som bliver nedsat, ogsaa at tage Forholdene i Frederiksborg Amt under Overvejelse, saaledes at man er vis paa, at man ikke gaar videre i den ene Landsdel, end man ogsaa vil gøre i den anden.

Dinesen: Denne Ytring er jeg Ministeren ganske overordentlig taknemmelig for. Jeg tror, det vil være meget hensigtsmæssigt at faa Forholdet saaledes prøvet, at der kan vindes Klarhed til alle Sider.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Blem): Ja, jeg siger Tak for den Modtagelse, vort Lovforslag har faaet, og jeg kan jo kun finde det rigtigt, at hvis der er noget ganske tilsvarende i Frederiksborg Amt til det, der her foreligger Forslag om, det saa ogsaa bliver taget under Overvejelse i Udvalget. Men for saa vidt det angaar Afgifter som vore almindelige Arvefæsteafgifter, som vi ikke have turdet røre ved, vil jeg rigtig nok meget nødig have det frem for ikke at forhindre, at denne lille Lov kommer igennem.

Christian Rasmussen: Jeg maa med den højtærede Minister erkende, at hvis man kommer ind paa i al Almindelighed at tale om Lettelser i Arvefæsteafgifterne Landet over, kommer man ind paa et Skraaplan, som det sikkert ikke er rigtigt at komme ind paa. Jeg vil blot her føje min Anerkendelse af den højtærede Ministers Udtalelse vedrørende Frederiksborg Amt til, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen). Man vil vel saa kunne stole paa, at der vil tilflyde det Udvalg, der bliver nedsat, Oplysninger fra Ministeriets Side, saaledes at Udvalget kan arbejde ogsaa paa Forholdene i Frederiksborg Amt.

K. M. Klausen: Denne Sag har været til Forhandling ikke saa ganske faa Gange her i Rigsdagen. Der har foreligget Andragender herom, indbragte af de bornholmske Rigsdagsmænd, og Sagen har været rejst ved Finanslovens Førstebehandling og i Fjor og igen i Aar ved særlige Lovforslag. Jeg skal tillade mig at minde om, at da Sagen var til Forhandling ved Finanslovens 1ste Behandling i Fjor, udtalte Finansministeren nogle Ord, som vare i høj Grad slaaende for mig at høre. Jeg skal tillade mig at citere disse Ord af Finansministeren, de findes i Folketings-tidenden for 1905—06 Sp. 1187 ff.: „Man har dels lokket dem“ — det er de bornholmske Arvefæstehusmænd, der er Tale om — „til at tage Lodderne til en forholdsvis høj Fæsteafgift ved at love dem i de første 3 Aar Frihed for Fæsteafgiften og saa lade Fæsteafgiften stige efter en vis Skala i 9 Aar derefter, dels ved at true dem dertil ved at sige, at hvis de ikke toge disse Udmarkslodder paa de Betingelser, man bød dem, kunde de ikke faa ordnet deres Forhold med Hensyn til de egentlige Marklodder, som de havde.“ Jeg maa sige, at det var i høj Grad overraskende for mig at høre denne Udtalelse fra Ministeren om, at Staten har stillet sig saaledes overfor bornholmske Husmænd, at den har dels lokket, dels truet dem til at tage disse Jorder og gaa ind paa de Betingelser, Staten havde stillet.

Jeg gaar naturligvis ud fra, at naar den højtærede Minister udtaler dette, er det i fuld Overensstemmelse med de virkelige Forhold. Der har været nedsat en Kommission, som har undersøgt denne Sag, saa der foreligger naturligvis Oplysninger om, at saaledes forholder det sig, men saa synes jeg ogsaa, at det ikke er rigtigt af Statsmagten at opretholde et saadant Forhold, som man dels har lokket, dels truet disse Mænd til at gaa ind paa.

Der er derfor Grund til at tage denne Sag under nøje og velvillig Overvejelse. Sagen var, som sagt, til Forhandling ved Finanslovens 1ste Behandling i Fjor, og der fremsatte det ærede Medlem for Rønne (Blem) Tanken om, at der skulde nedsættes en Kommission til at tage Sagen under Overvejelse. Det fraraadede jeg, fordi jeg antog, at en saadan Kommission nærmest vilde kunne drage Sagen i Langdrag, og der har for øvrigt tidligere været nedsat en Kommission herom. Det glædede mig derfor, da det ærede Medlem for Rønne i Fjor kom med sit Lovforslag, men der kom desværre ikke noget ud af